

O. C., 245b26). *Promoció* [Lacav.] «*promoció al arcebispabat*» a. 1612 (Caretà, *Barbr.*, s. v. *vacar*). *Promotor* [Belv.], *promovedor*. *Promotiu*. *Promocionàr*. *Pre-moure*; *promoció*; *promovedor*.

Remoure [fi S. XIII, *VidesR*.]: «L'autar --- hom hi apela lo nom de Déu --- aquest apelament s'à a fer per pregueres, que-s fan ab conjuracions, per los mals a *remoure* de nós», f° 268r2; «serà gitat e *remougut* per un ayn, del offici de la corrateria», ross., a. 1295 (RLR v, 83); *remogut* 1296 (RLR v, 92). *Remoció*, *removedor*, *removiment*. *Remot* [1445]: ll. *remōtus* participi de *removere* 'allunyar': «A 13-iv-1445, aniversari feren celebrar los parents y amics del Bisbe Simon de Barcelona; y perquè morí fora, en parts *remotes*, los Consellers ne feren aniversari», *Rúbriques* de Bruniquer, vol. II, 33.

D'un antic participi fort de *moure*, que fout *moüt*, *moüta*, documentat en oc. antic (ll. vg. *mōvitus*, -TA), prové el terme de caça oc. *mouta*, que detallem a l'article *MOLTA* (cf. ací OPou, supra), d'on l'aranès *bè era mauta* 'fer remor uns caçadors perquè els isards, fugin muntanya amunt, on els caçaran'; d'aquí, a la Vall de Boí *remoltar* (< *remoutar*, tal com *malalt* < *malaut*) 'anar voltant per sota els isards, tot movent soroll amb ferros i pedres, perquè fugin cap amunt, on els aguaiten els tiradors' (Taüll 1983); i tort. *remoltar* 'retrobar els gossos el rastre de la cacera' (BDC III, 107; que no ve de *revoltar* com suposà erròniament Spitzer, *LexikK*).

Semouent [Belv.], pres del ll. *se movens* 'movent-se a si mateix'; *simouent*; *semoure*.

Somoure [Jaume I]: «partir-nos-en quan lo veem *somoguts*», Jaume I (Ag., p. 197); *somogut* també en les cobles del S. XVI que cita Careta (*Barbr.*, s. v. *villania*). «En P. de Palau *somogué* de noves a 'N B. Pelicer, e l'enfamà de ladre' 'atacà amb mots violents', a. 1295, procés contra el batlle concussionari de Camarasa (CaCandi, *MiscHiCat*. II, 165). «No és cosa alguna qui axí faça inflamar lo cors e *somoure* los membres com la vianda indigesta rebuda en massa gran quantitat, per la qual cosa convé a rrotar ab la boca», S. xv, L. *d'Ajustaments* (que cito en ROTAR).

«Mig batuts per la maror, los Atlants s'enfilan a una serra, no *somoguda* encara per les ones»; «les Canàries, Madera y Açores se *somouben*, / no podent ja 'ls titànics esforços resistir», *Atl.*, sumari del cant IX, i IX, 58a, i ja en l'escalaborn de 1867: «y 'l món, que cent diluvis no *somourian* gota / ---, que no podrà *somoure* lo cel si se desploma» en una estrofa del cant IX; 27 corresponent a 1867, i a l'original de 1877 (versos canviats en la versió definitiva); també en l'*Atl.* x, 23c; «feina *somoguda*» 'feina de gran soroll i moviment', Em. Vilanova (O. O. III, 36); «les ombres misterioses se varen remenar *somogudes* per un mateix envit de generosa commiseració», Coromines (Presons *Im.*, 93); «--- La tempesta / del Canigó la cima ha *somoguda*», *Canigó* XII, 22.

Somouta ant. 'commoció, revolta': havent-se apoderat de Montpeller un grup de nobles, que tiranitzaven els ciutadans, aquests s'oferiren a Jaume I per ajudar-

lo a recobrar el poder, per més que «éls saberem la gran *somouta* de la gent e ---» (*Cròn.*, 336.3). Amb la *u* consonantitzada (a la manera de *colze* etc.) «éls, ne nul hom qui enteniment agués, en aquella *somolta* mal no meria, levat En P. de Palau» en el citat procés de Camarasa, a. 1295 (CaCandi, *MiscHiCat*. II, 162). Formació paral·lela a *mouta* (supra, s. v. *remoltar*).

- *Escomoure* ant. 'somoure', 'suscitar o provocar baralla': «mar --- *escomoguda*», *VidesR*, 6v2; més exemples en 24r2 i 134v1; «si en alguna cosa *escomoven* les unes paraules la vostra persona» (trad. *exacerbarent*), «ret los parents de l'amant *escomoguts*» (trad. *sollicitos attentosque reddit cognatos amantis*), Andreu el Capellà, *De Amore* (pp. 17, 5, que APagès llegeix bàrbarament *estomogut*, *estomoven*). *Escomoviment*: «Per ço fo temptat d'*escomoviment* de ira, que hagué ocasió de haver paciència», Llull (*Merav.*, NCI. I, 13).

CPT.: *Mou-les-totes*. *Motacillids*, deriv. del ll. *motacilla* 'cuereta' (cpt. del ll. *mota* 'moguda', pel seu continu menar la cua quan vola).

Automòbil [eds. tardanes del Lab., c. 1900; Vogel], format amb el gr. *αὐτός* '(per) si mateix'; la forma abreujada *auto* [no encara *DOrt*. 1917] no començà a circular abans de la guerra del 14; *automobilista*, *bilisme*, *automotor*, *automotriu*, tots *DOrt*. 1917. *Motocicle*, *motocicleta* [*DOrt*. 1917] compost abreujat de *motor* i *bicicleta*; l'abreujament *una moto* encara no circulava c. 1925. *Motòmetre*.

Mourella, alteració de *dou(ç)marella* diminutiu del nom ll. *dulc-amara Mout*, V. *molt Moutó*. V. *moltó Movable*, *movatiu*, *movedis*, *movedor*, *movedura*, *movent*, *movible*, *moviment*, V. *moure Moysó*, V. *mesura Mu*, errada de lectura per *mèu*, i vulgarisme pel possessiu *ma* (MI), i veg. *mu gir Muç* (alteració ecoica de *moc*, en *ni suc ni muc*) *Mucador*, *mucar*, V. *morcar Mucarró*, V. *muçró Mucat*, *mucedinàcies*, *múciç*, *muciforme*, *mucilag*, *mucilaginós*, *mucina*, *mucípar*, *mucívor*, *mucó*, V. *muc Muço* err. de lectura per *moço Mucobròmic*, *mucoidè*, *mucol*, *mucònic*, *mucoromicosí*, *mucosa*, *mucosina*, *mucositat*, V. *muc Mucró*, *mucronat*, *mucronifer*, *mucronulat*, V. *muçró Mucus*, V. *moc Muda*, V. *mudar* i *mut Mudació*, *mudada*, *mudadis*, *mudador*, V. *mudar Mudaina*, V. *almudaina Mudaixó*, V. *bodoix Mudaló*, V. *modoló* (MOLLÓ)

MUDAR, del ll. *mūtāre* 'canviar'. □ 1.ª doc.: orígens.

«Totes altres coses, que sien generals o veïnals, s'adoben e-s reparen e-s melloren, o-s *muden* o-s destroexen» (1272, 17b8, I, §§ 2, 5, = OL., p. 2); també en sentit local: «--- ciutats --- algunes se *muderen* bé per espasi de 6 mi<I>lers», *VidesR*, 264v2 (trad. *transmigrarunt*, 834.19). I com a tr., si bé emprat absolutament: «Jo En P. Valentí me clam a vós --- batle del Sr. Bisbe en Sanaüga --- que-ns en sie feita justícia e compliment de dret, salves totes mes raons e mes excepcions, de créxer e de mirvar e de *mudar*, tro a la fi del pleid», a. 1248 (PPujol, *DocVgUrg.*, 10.8). A cò-